

er den første Collision, der er stillet frem og den trænger til Løsning. Den anden Collision træder frem mellem Forældrenes og Statens Ret og Frihed med Hensyn til Børnenes Opdragelse; Forældrene have en naturlig Ret til at udelukke al Indvirkning udvortes fra, selv fra Statens Side, fra deres Huus og deres Familie, og Staten synes at have en Ret til at skaffe Børnene opdragne saaledes, at de faae en vis moralsk og religiøs Dannelses. Denne Collision trænger ogsaa til Løsning; i det Udskæft, som er forelagt os af den høitærede Cultusminister, vil dette Spørgsmaal blive afgjort i et enkelt Tilfælde, men er det ikke langt snævrere, at det bliver besvaret i Almindelighed, saaledes som den ærede Forslagsstiller ogsaa har antydet. Den tredje Collision træder frem mellem Børnenes og Forældrenes Ret og Frihed; naar Børnene skulle være underkastede Forældrenes Villie med Hensyn til deres religiøse Opdragelse, og det kan ikke være anderledes, saa synes det dog unaturligt, at de, naar de komme til Skjelsaar og Alder, paa en Maade skulle være bundne, at Friheden skal være dem berøvet til selv at slutte sig til hvilket religiøst Samfund, de ville. Den Frihed have de, vil man sige; men naar de først ere confirmerede, saa have de dog i Grunden mistet Friheden, saa vil den offentlige Mening være saa meget imod en Dvergang, at de fleste strækkes tilbage. Spørgsmaalet er nu: Skal Confirmationen ikke udsættes, eller skal Confirmationen ikke finde Sted paa en saadan Maade, at det ikke beroer paa Forældrenes Villie alene, men at det meest beroer paa de Unges Villie selv, saa at de derved komme til den naturlige Ret og Frihed.

En fjerde Collision er endvidere stillet frem mellem Statens og de enkelte Borgers Ret. Staten har indrømmet alle Borgere uden Hensyn til hvilken Tro, de bekjende sig til, at nyde alle borgerlige og politiske Rettigheder; men, naar Staten indrømmer Saameget, saa har den dog ogsaa Ret til at kræve Noget, det er dog et Slags Contract, der indgaaes mellem Staten og de enkelte Borgere, og dersom Staten ikke i alle Tilfælde kan forvisse sig om, at disse hylde de Principer, der ligesom ere Grundvolden for deres Bestaaen, saa

mangler Staten unægtelig den fornødne Sikkerhed for deres Bestaaen. Denne Collision trænger altsaa ogsaa til Løsning, og det forekommer mig, at dette Forslag har en væsentlig Fortjeneste; uden Hensyn til, om det ved Behandlingen vil kunne faae en saadan Skikkelse, at man her og med det andet Thing kan enes om, at det bliver til Lov, troer jeg dog, at det vil bære en stor Frugt, og det vilde være usforsvarligt, paa det Trin, vi nu staae, at vise Forslaget tilbage.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holstebro Amt 1ste Valgfreds har Ordet.

B. Christensen: Ja, da jeg begjærede Ordet, var det for at replicere mod den ærede Rigsdagsmand fra Veile Amt (With); det er allerede sleet af min ærede Ven fra Nalsborg (Née), og jeg skal aldeles henholde mig dertil. Jeg troer, den ærede Rigsdagsmand for Veile Amt har udtrykt sig noget vel let, idet han saa stærkt har talt om, at et Forslag som dette skulde ikke blot ikke være nødvendigt, men endog vække Mobbhydelighed i Folket; det var ikke godt, om saa var, thi det vilde vise, at Folket ikke vilde yde den mindre Deel af Befolkningen, der trænger til denne Lov, Retfærdighed, det vilde vise, at man ikke vilde lægge an paa at gøre den smukke og høie Grundsatning, vi have udtalt i vor Forsatning, til Sandhed. Jeg protesterer imod det Bionessbyrd, den ærede Rigsdagsmand har aflagt om Folkets formeentlige Mening om denne Sag, og jeg anbefaler derfor Forslaget til Fremme. Jeg skal ikke opholde mig ved de i mine Tanker ikke lidet mærkelige Dtringer af den ærede Rigsdagsmand, naar han har meent, at dets Form, dets Affattelse var saaledes, at det ikke egnede sig til at være Grundlag for Forhandlingerne her; det vil jeg haabe, ikke er den ærede Talerens Mening, det vilde idetmindste være en Mening, i hvilken han upaatvivlelig vil være meget enestaaende. Jeg haaber imidlertid, at den ærede Cultusminister, da der her allerede er fremkommet en saadan Discussion, vil ytre sig om, hvorvidt denne Lov virkelig maatte tiltrænges; jeg tør antage, at Ministeriet naturlig vil have gjort Erfaringer, der vel kunde have ladet formode, at det ikke havde overladt